

Příloha k protokolu o SZZ č. ....

FF JU v Českých Budějovicích

Vysoká škola: .....

Autorka: **Soňa Ustohalová**

Aprobace: HIS - BOH

Katedra: ÚBO

Datum odevzdání posudku: 21. 8. 2012

Vedoucí: Prof. PhDr. D. Tureček, CSc.

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Havlíček – Neruda – Hostinský: trojí koncept realismu

.....
(téma)

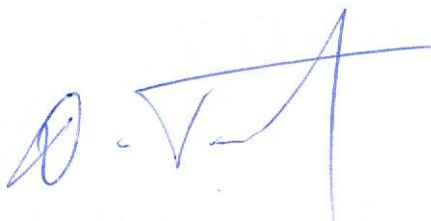
Práce Soni Ustohalové je porovnání tří konceptů realismu, přičemž bylo nutno porovnat teoretické stati a beletristické práce: již to kladlo na zpracování značný nárok. Navíc – kromě analytického kroku – se autorka pustila i do pokusu o sumarizování, o typologii realismu (píše na s. 6 o ambici postihnout jeho státnost/proměnlivost, jeho ontogenetický vývoj – jak stojí o stranu dále). Dílčí analýzy, věnované Havlíčkovi, Nerudovi a hostinskému, jsou z povahy věci jistým typem návrhu rozumění, nemohou jen pasivně sumarizovat. A jako takové se samozřejmě vystavují námitce nebo rozumění alternativnímu. Od počátku našich konzultací jsme se kupříkladu ne zcela shodovali v rozumění Havlíčkovy kritiky Tylova Posledního Čecha: přeci jen bych v ní spatřoval více tendence k realismu a méně akcentu na „prostou logiku věci“. Pravděpodobnost děje, kritérium „logiky života“ (viz s. 10) jsou přece právě realistickými komponenty a třeba frenetická romantika (jejímž je Tylův text velmi volným ohlasem) je s oblibou a provokativně porušuje. Ale autorka má na své čtení právo a dovede je konzistentně vyložit. Za zdařilé považuji pojednání o Nerudovi a Hostinském: zejména je cenné, jak se poukázalo k Nerudovu chápání realismu jako uzavřené kategorie, kdežto u Hostinského se kontovala otevřenost vidění realismu jako nehotového procesu.

Za podstatné a zdařilé pokládám průhledy do výtvarného umění, ve kterých se autorka dotkla funkce detailu v realistickém/ akademistním pojetí. Pokud již Hostinský pojmenoval nutnost redukce detailu, tu se pokračuje ještě dále a za hlavní kritérium realismu se pokládá hlavní organizační princip, spojující detaily buď v „pravdivou“ výpověď, nebo v „iracionální koláž“ (viz strany 39-45).

Kolegyně Ustohalová v neposlední řadě postihla základní rys realismu jako vnitřně různorodého dění, v závěru, (na s. 46) mluví o „rozličnosti realismu“, o realismu jako procesu“, o „fázovém vývoji“, o prolínání realismu „s dalšími prvky“. Jistě by bylo možno uvažovat tu ještě otevřeněji a šířeji, stejně jako by bylo dobré se snad pro futuro zbavit určité topornosti vyjadřování (v viz formulace „škatulizace umění“, „brakizace literární produkce“). Co je ale důležité: slečna Ustohalová umí myslet a pracovat. Pokud se do budoucna zbaví jistého sklonu k schematičnosti (má příliš ráda, když jí věci do sebe příliš brzy zapadají) a pročistí svůj jazykový styl, otevírá se jí perspektiva dalšího odborného růstu.

Vzhledem k nárokům na bakalářskou práci a ke kontextu ostatních bakalářských prací, které mohu vést a posuzovat, navrhuji klasifikaci výborně.

Návrh na klasifikaci bakalářské práce: **v ý b o r n ě**

.....
podpis vedoucího bakalářské práce

V Č. Budějovicích 21. 8. 2012